

ואמר רב: אמר לי אדא ציידא: כך ראוי לעשות עם דג:

כוורא — **טוויא באחזה!** צלה את הדג במלח, לפי שהמלח הוא אחיו של הדג, ששניהם נבראו מהמים.

אפוקיה — **באבוה!** ואחר צלייתו טוב ליתנו במים צוננים. והמים קרויים אביו של הדג, שמהם יצא.

מיכלי — **בבריה!** אוכלים את הדג בציר השמנונית היוצא ממנו, והציר קרוי "בנו של הדג", כי הוא יוצא מהדגים.

אשתי עליה, שתה אחרי אכילת הדג מים — שהם **אבוה!**

ואמר רב, אמר לי אדא ציידא: אדם שאוכל **כוורא**, **תחלי**, **שחלים**, **וחלבא** — לאחר אכילתם **ליטעון גופא**, כדאי לו ללכת הרבה, **ולא ליטעון פוריא**, ולא ילך לישן על המיטה מיד אחר אכילתם.

ואמר רב: אמר לי אדא ציידא: **כוורא**, **תחלי וחלבא** — טוב לשתות אחר אכילתם **מיא**, **ולא שיכרא**, שיכר.

ואם אינו רוצה לשתות מיא, עדיף לשתות **שיכרא**, **ולא המרא**, יין.

ועל כך השיב רבא ואמר ליה: הני דגים שמולחן היטב **נמי**, **מתאכלי** במועד עצמו **אגב איצצא**, כשסוחט המלח מהן. היות והסחיטה מרככת את הדג ועושה אותו ראוי לאכילה. ולכן מותר לכובשן במועד⁽²²⁸⁾.

כי הא דמצינו אצל שמואל, שעברו עשו ליה שיתין איצצי, רחצו וסחטו את הדג שישים פעמים, עד שנהיה ראוי לאכילה מחמת הסחיטות המרובות, **ואכל** אותו ללא בישול.

וכן אירע אצל **רבא**, כאשר **איקלע לבי ריש גלותא**. **עבדין ליה שיתין איצצי**, **ואכל**.

רואים אנו ששייך לאכול דג שנמלח הרבה, על ידי רחיצה.

רב איקלע לבי רב שפיר במועד. **איתו לקמיהו** הביאו לפניהם **החוא כורא**, דג שהיה עשוי: **תילתא בישולא**, שליש ממנו היה מבושל, **תילתא מילחא**, שליש מלוח, והמליחה כללה רחיצה וסחיטה, **ותילתא טוויא**, ושליש צלוי.

אמר רב: אמר לי אדא, שהיה **ציידא: כוורא** — **סמוך למיסרחיה מעלי!**

כלומר, טוב לאכול את הדג כשהוא קרוב לסוף הזמן שיסריח, יותר מאשר לאוכלו בזמן הקרוב לצידתו⁽²²⁹⁾.

הדרן עלך משקין בית השלחין

ובבי' הגר"א [שם] נראה לכאורה, שאפילו אין המליחה כלל לצורך המועד, מותר. 229. כתבו התוס', שבזמן הזה אין מחזיקים כן, ויתכן שנשתנו הטבעים בענין זה, כמו עוד רפואות שנזכרו בגמרא, שאינן מועילות בזמנינו. עכ"ד. ועיין כעין זה במשנ"ב [קעג ג].

228. ואף על פי שעתה יכול הוא כבר לברר איזה דג רוצה למאכלו, מכל מקום, הואיל ומן התורה אין עיבוד באוכלין, ואין איסור במליחה זו אלא מדרבנן, הקילו חכמים למלוח כולם כל זמן שאין מבורר דבר זה. מגן אברהם על פי השעה"צ [ל].